

परैधितः, त्रि, (परैरेधितः सम्बद्धितः ।) औदा-
सीन्येन परपुष्टः । परेण संबद्धितः । तत्पर्यायः ।
पराचितः २ परिष्कन्दः ३ परजातः ४ । इत्य-
मरः । २ । १० । १८ ॥ कौकिले पुं । इति शब्द-
माला ॥

परोचं, स्त्री, (अन्तोः परम् ।) अप्रत्यक्षम् । असा-
क्षात् । यथा, चाणक्यप्रश्नके ।

“परोक्षे कार्यहन्तारं प्रत्यक्षे प्रियवादिनम् ।
वर्जयेत्तादृशं मित्रं विषकुम्भं पयोमुखम् ॥”

(परोक्षं परोक्षत्वमित्यर्थः । विद्यतेऽस्य । “अर्श-
चादिभ्योऽच् ॥” ५ । १ । १२७ । इति अच् ।)

तद्विशिष्टे त्रि (श्रुत्याप्रजन्यादिज्ञानविशेषः ।
यथा, पञ्चदश्याम् । ७ । ३१ ।

“अस्ति क्रूटस्य इत्यादौ परोक्षं वेत्त वार्जय ॥”

परोक्षः, पुं, (परोक्षमस्यास्तीति । श्रुत्याप्रजाव्य-
श्रवणजन्यदाहोऽप्येति बोध्यम् ।) तपस्वी । इति
शब्दमाला ॥ यथातिपुत्रस्थानोः पुत्रविशेषः ।
यथा, भागवते । ६ । २३ । १ ।

“अनोः सभानरञ्जः परोक्षश्च सुतास्त्रयः ॥”

परोपकारः, पुं, (परेषामुपकारः ।) परेषा-
मुपकृतः । अन्वसम्बन्धितम् । यथा,—

“एष मे परवरो भाति सुधर्मप्रदो विधिः ।
परोपकरणादन्वत् सर्वमन्त्रं स्तुतं बुधैः ॥

परोपकारिभिर्देवा स्वप्राणा ऋषिभिः पुरा ।
अङ्गिः प्रेतोपकारः स्यात् किञ्च लब्धं मया पुनः ॥

दधौचिना पुरा गीतः श्लोकश्च श्रयते भुवि ।
सर्वधर्ममयः सारः सर्वधर्मज्ञसम्मतः ॥

परोपकारः कर्मणः प्राणैः कण्ठगतैरपि ।
परोपकारजं पुण्यं तुल्यं क्रतुशतैरपि ॥”

इति पद्मोत्तरखण्डे २२ अध्यायः ॥

परोवरीणः, त्रि, परांश्चावरांश्चाभुभवति । (“परो-
वरपरस्परपुत्रपौत्रमनुभवति ॥” ५ । २ । १० ।
इति ।) अवरस्योर्लं निपात्यते । श्लेषाश्लेष-
युक्तः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

परोष्णी, स्त्री, (परः शत्रुवर्ष्णी यस्याः ।) तैल-
पायिका । इत्यमरः । २ । ५ । २६ ॥ (काश्मीर-
देशस्थनदीविशेषः । यथा, राजतरङ्गिण्याम् ।
८ । २००७ ।

“कोटकोमलकोटाद्यैर्मितैरुक्तोऽपि सादिभिः ।
तोर्ला परोष्णीं तत्सेनां निम्नेमाघाप्रमा-

धिनीम् ॥”)

पर्कटी, स्त्री, (एषू घी च सम्यक् + बाहु-
पर्कटी, लकारादिभ्यश्च ।” ४ । १ । ४५

इति वा डीच् ।) प्रकट्टचः । इत्यमरटीकार्या
भरतः ॥ पाकुड़ इति भाषा । (यथा, हितोप-
देशे । “अस्ति तत्र महान् पर्कटीट्टचः ॥”)

तस्य गुणाः भावप्रकाशे ।
“अचः कत्रायः शिशिरो ब्रह्मयोगिगदापहः ।
दाहपितकफास्रजः शोषहा रक्तपितहृत् ॥”

पर्कटी, [न] पुं, ट्टचविशेषः । पाकुड़ इति
भाषा ॥ तत्पर्यायः । अचः २ चट्टी ३ । इत्य-
मरः । २ । ४ । ३२ ॥ क्रमशुतः ४ । इति

रत्नमाला ॥ कपोतनः ५ चोरी ६ सुपार्श्वः ७
कमण्डलुः ८ शङ्खी ९ अवरोहः १० प्राखी ११

गर्हभाखः १२ पीतनः १३ दृष्टप्ररोहः १४
अचकः १५ अचकः १६ महाबलः १७ । अस्य

गुणाः कटुत्वम् । कषायत्वम् । शिशिरत्वम् ।
रक्तदोषशुष्काभ्रमप्रलापनाशित्वम् । विशेषतो

इत्यञ्जस्येते गुणाः । इति राजनिर्घण्टः ॥
पर्जन्यो, स्त्री, (परं स्वायं जनयतीति । पर +
जन + णिच् । “कर्मण्यण् ॥” ३ । २ । १ । इत्यण् ।

स्त्रियां डीप् ।) दारुहरिद्रा । इत्यमरः । २ । ४ । १०२ ॥
पर्जन्यः, पुं, (पर्यति सिञ्चति दृष्टिं ददातीति । एषु
सेचने + “पर्जन्यः ।” उर्णा । ३ । १०३ । इति

निपातनात् षकारस्य जकारत्वे साधुः । इन्द्रः ।
(यथा, ऋग्वेदे । ६ । ५२ । १६ । [सुष्टुतं नः ॥”)

“अमीपर्जन्याववतं धियं मेऽस्मिन् हवे सुहवा
शब्दायमानमेवः । इत्यमरः । ३ । ३ । १४६ ॥

मेघशब्दः । इति विश्वः ॥ अगर्ज्जपि मेघः ।
इति भरतः ॥ यथा, श्रीभगवद्गीतायाम् ।

“यद्वाद्भवति पर्जन्यः पर्जन्यादस्रसम्भवः ॥”
(कश्यपपत्न्याः सुनेः पुत्रविशेषः । स तु गन्धर्व-
विशेषः । यथा, महाभारते । १ । ६५ । ४४ ।

“तथा शालिशिरा राजन् । पर्जन्यश्च चतुर्दश ।
कलिः पञ्चदशस्तेषां नारदश्चैव षोडशः ॥”

पर्जन्य इव सर्वकामप्रदानात् विश्वः । यथा,
महाभारते । १३ । १४६ । १०० ।

“कुसुदः कुन्दरः कुन्दः पर्जन्यः पावनोऽनिलः ॥”
“पर्जन्यवदाध्यात्मिकादितापत्रवं श्रमयति सर्वान्
कामानभिवर्धतीति पर्जन्यः ।” इति शाङ्कर-
भाष्यम् ॥)

पर्जन्या, स्त्री, (पर्जन्य + टाप् ।) दारुहरिद्रा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

पर्ण, त् क हारिणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अदन्तचुरां-परं-सकं-सेट् ।) हरित् पीत-
वर्णस्तस्य भावः हारित्यम् । पर्णयति पर्णा-
पयति चम्यकम् । इति दुर्गादासः ॥

पर्ण, स्त्री, (पिपतीति । पृ + “धापृवस्यच्यतिभ्यो
नः ।” उर्णा । ३ । ६ । इति नः । यद्वा,
पर्णयतीति । पर्णं त् क हारिणे + अच् ।)

पत्रम् । इत्यमरः । २ । ४ । १४ ॥ (यथा,
कुमारे । ५ । २८ ।

“स्वयं विशीर्षदुमपर्णं दत्तित्ता
परा हि काष्ठा तपसस्तथा पुनः ।
तदप्यपाकीर्णमतः प्रियवर्दा
वदन्धपर्णति च तां पुराविदः ॥”)

ताम्बूलम् । यथा, राजनिर्घण्टे ।
“अनिधाय मुखे पर्णं पूगं स्यादयते नरः ।
मतिभंशो हरिद्रः स्यादन्ते न स्मरते हरिम् ॥
ताम्बूलधारिलक्ष्यं यथा,—

“अनाहार्योऽवृष्टश्च दृढभक्तिश्च पार्थिवे ।
ताम्बूलधारी भवति नारी वाप्यथ तद्गुणा ॥”

इति मातृस्ये १८ अध्यायः ॥
(पिपत्तिं पालयति गगनपातादिति । पृ + न ।

पत्रः । यथा, महाभारते । १ । ३३ । २४ ।

“तदुत्सृष्टमभिप्रेक्ष्य तस्य पर्यमनुत्तमम् ।

हृष्टानि सर्वभूतानि नाम चक्रुर्गुरुमतः ।

सुरूप पत्रमालस्य तस्य पर्यमनुत्तमम् ॥”)

पर्यं, पुं, (पिपतीति । पृ पालने + “धापृवस्य-
च्यतिभ्यो नः । उर्णा । ३ । ६ । इति नः ।

पलाशट्टचः । इत्यमरः । २ । ४ । २६ ॥ (यथा,
ऋग्वेदे । १० । ७ । ५ ।

“अश्वत्यो वो निषदनं पर्यो वो वसतिष्कृता ॥”)

पर्यंकारः, पुं, (पर्यं ताम्बूलम् । करोति उत्तपाद्य-
तीति । पर्यं + कृ + अच् ।) वारजीवी । वारुह
इति भाषा ॥ इति केचित्तु ॥

पर्यंक्षुः, पुं, (पर्यैः साधं क्षुः व्रतं यत्र ।
पत्रक्षुव्रतम् । यथा, याज्ञवल्की । ३ । ३१६ ।

“पर्यंक्षुम्भरराजीविविष्वपत्रक्षुशोदकैः ।
प्रत्येकं प्रत्यहाभ्यस्तेः पर्यंक्षुश्च उदाहृतः ॥”

पर्यंखण्डः, पुं, (पर्यंमेव खण्डो यस्य । पुष्यादि-
हीनत्वात्तथात्वम् ।) वनस्पतिः । इति शब्द-
चन्द्रिका । (पर्यस्य ताम्बूलस्य खण्डः ।) ताम्बूले-
कांशश्च ॥

पर्यंचोरकः, पुं, (पर्यं चोरयतीति । पर्यं +
चोरि + क्तुल् ।) चोरकनामगन्धद्रव्यम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥

पर्यंभुत्, [स] त्रि, पर्यं + भुत् + कर्त्तरि क्तिम् ।
पत्रंभुत्कर्त्ता । इति आकरशब्दम् ॥

पर्यंनरः, पुं, (पर्यैः पलाशपत्रैर्निर्मितो नरः नरा-
कारः पुत्तलकः ।) पित्रादिश्रीवास्यानामे दाहार्ण-
तत्प्रतिनिधीभूतशरपलाशपत्ररचितोर्बातनु-
वेष्टितयवपिष्टलिप्तनराकारपुत्तलकः । यथा,

“आश्वलायनग्रन्थपरिशिष्टम् । अस्थिनाशे पलाश-
ट्टानां त्रीणि यष्टिशतानि पुरुषप्रतिकृतं कृत्वा,
अश्रीर्वाहंशु शिरसि श्रीवायां दृश योजयेत् ।

‘उरसि त्रिंशतं दद्यात् विंशतं जठरे तथा ॥
बाहुभ्याश्च शतं दद्यात् द्वादशङ्गुलिभिर्दृश ।
द्वादशङ्गं दृश्ययोरष्टाङ्गं शित्र एव च ॥

ऊरुभ्यान्शु शतं दद्यात् त्रिंशतं जागुजङ्घयोः ।
पादाङ्गुलीषु च दृश यत्तत् प्रेतस्य लक्ष्यम् ॥
ऊर्णासूत्रेण संवेद्य यवपिष्टेन सेपयेत् ॥’

आदिपुराणम् ।
‘तदनामे पलाशोत्थैः पत्रैः कार्यः पुमानपि ।
शतैस्त्रिभक्त्या यद्या शरपत्रैर्विधानतः ॥’

तदनामे अस्थानामे । अत्र पलाशपत्रशरपत्रयोः
तुल्यत्वेनोपादानात् आश्वलायनसूत्रेऽपि प्रति-
कृतौ शरपत्रस्य नामः । अत्राचार्यादयोम्याल-
शरपत्रैः पुत्तलकं कृत्वा शिरप्रभृतिषु पलाश-
पत्राणि देयानि । ततो वेदनं ऊर्णासूत्रेण सेपनं
यवपिष्टेनेति । अश्रीर्वाभ्यन्तरदाहे शोषाहेन-
सुष्टिः । तदुत्तरपर्यंनरदाहे तु विराजम् । एवं
पर्यंनरं दध्ना त्रिरात्रमसुचिर्भवेदिद्यादि पुरा-
णात् । यज्ञपार्श्वः ।

‘पुत्राश्चेदुपलभ्यन्ते तदस्थीनि कदाचन ।
तदनामे पलाशस्य सम्भवे हि पुनः क्रिया ॥’